qm̄ non est inopia timentibꝫ eum.
Diuites eguerūt ⁊ esurierūt: iqrē
tes aūt dnm̄ nō minuēt oī bono.
Venite filij audite me: timorē
domini docebo uos.
Quis est homo qui uult uitam:
diligit dies uidere bonos.
Prohibe linguam tuam a malo
et labia tua nō loquantᵗ dolum.
Diuerte a malo et fac bonum: in
quirere pacem et ꝑsequere eam.
Oculi domini super iustos: et au
res eius in preces eorum.
Vultꝰ aūt dnī sup facientes mala:
ut pdat de tra memoria eorum.
Clamauerunt iusti et dominus e
xaudiuit eos: et ex omnibus tri
bulationibꝫ eorum libauit eos.

Iuxta est dñs his qui tribulati
sunt corde: humiles spū saluabit.
Multe tribulatiões iustorum: et de
omnibus his liberauit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa
eorum: unum ex his nō conteretur.
Mors peccatorum pessima: et qui
oderunt iustum delinquent.
Redimet dominus aīas seruorum
suorum: nō delinquēt omnes qui
sperant in eo. ℟. Rectos decet collau
datio. ℟. Expugna. Psalmus dd.
Iudica domine nocentes me:
expugna impugnantes me.
Apprehende arma et scutū: et exur
ge in adiutorium mihi.
Effunde frameam et conclude ad
uersus eos qui psequuntur me: dic

Florence c 1490

3(1)

petitionem cordis tui.
Reuela domino uiam tuam : et
spera in eo et ipse faciet.
Et educet quasi lumen iustitiam
tuam : et iuditium tuum tamquam
meridiem : subditus esto dno et ora eum.
Noli emulari in eo qui prosperatur
in uia sua : in homine facientem iniustitias.
Desine ab ira et relinque furorem : et
noli emulari ut maligneris.
Quoniam qui malignantur exterminabuntur : susti
nentes autem dnm ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum et non erat peccator :
et queres locum eius et non inuenies.
Mansueti autem hereditabunt terram :
et delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustum : et
stridebit super eum dentibus suis.

Florence c 1490

Dominus aūt irridebit eum: quo
niam prospicit q͛ veniet dies eius.
Gladium euaginauerunt peccato
res: intenderunt arcum suum.
Ut decipiant pauperem et inopē:
ut trucident rectos corde.
Gladius eorum intret in corda ip
sorum: et arcus eorum confringat͛.
Melius est modicum iusto: super
diuitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorū cō
terent͛: confirmat aūt iustos dominꝰ.
Nouit dominus dies immaculato
rum: et hēditas eorū in eternū erit.
Nō confundent͛ in tpr̄e malo: et in diebꝫ
famis saturabunt͛: q͞a peccatores peribunt.
Inimici vero domini mox ut ho
norificati fuerint et exaltati: defici

3(2)

pit: et sicut zona qua sep pcingit.
Hoc opus eorum qui detrahunt
mihi apud dnm: et qui loquntũ
mala adusus animam meam.
Et tu dñe dñe fac mecũ ppt nomẽ
tuũ: quia suauis ẽ mia tua.
Libera me quia egenus et pauper
ego sũ: et cor meũ oturbatũ ẽ intra m.
Sicut umbra cum declinat abla
tus sum: et excussus sũ sic locusta.
Genua mea infirmata sunt ieiu
nio: et caro mea imutata ẽ ppt oleũ.
Et ego factus sum opprobriũ ill:
uiderunt me et mouerunt capita sua.
Adiuua me domine deus meus:
saluum me fac ppt miam tuam.
Et sciant quia manus tua hec:
et tu domine fecisti eam.

Maledicēt illi et tu benedices: qui
insurgūt in me confundentur. ser
uus autem tuus letabitur.
Induantur qui detrahūt m̄i pudore
z operiāt sicut diploide ꝯfusione sua.
Confitebor dño nimis i ore meo:
et in medio multorū laudabo eū.
Qui astitit a dextris paupis: ut
saluā faceret a psequentibꝰ aiam
meam. Aña. Confitebor dño nimis
iuita mea. Aña. Dñe exaudi orōnē
meā. R. Et clamor meus ad te ue
niat. Tpr pasc. Aña. Alla alla alla.
V. Gauisi sunt discipuli alla. R.
Viso dño alla. Tpe aduē. Aña. Egre
dietur dñs de loco scō suo. R. Ve
niet ut saluet pplm suū. Ad laudē
Aña. Benigne fac in bona uolūtate

